

Meditatie Dankzegging 15 nov SOW
Lezingen: PSALM 72: LUKAS 20. 20-26

Gemeente van Jezus Christus.

Belasting betalen. dat is het eerste waaraan we denken, als we dit beroemde evangeliëwoord lezen. Geef de keizer, wat des keizers is; belasting betalen. het is een plicht en een deugd. En voor hen, die belasting ontduiken is over het algemeen weinig waardering. Hebben we hier dan een woord uit de Schrift, dat door de mensen goed nageleefd wordt? Dat is te mooi om waar te zijn. Als de bijbel zo simpel zou zijn, dan was het maar gemakkelijk.

We gaan het daarom maar weer wat moeilijker maken. We gaan maar weer de diepte zoeken van deze woorden van Jezus. Want Hij is ons licht en ons leven. Hij is de redding der wereld. Laten we dan maar op zoek gaan. Moge deze dienst een beetje een leerdienst zijn. Ja, kan het zijn, dat ook deze woorden uit het evangelie van Lukas levend voor ons worden, zoals de hele Schrift een boek des levens moet zijn. De Heilige Geest zal het ons verhelderen.

Dat het hier vandaag niet alleen maar gaat over belasting betalen, dat wordt al meteen duidelijk, als we kijken naar de mensen, die hier op het toneel verschijnen. "Spionnen" staat er in het eerste vers, verspieters noemen we ze ook wel; m.a.w. iemand, die er op uit is, met een slechte bedoeling; iemand, die de ander te grazen wil nemen, moedwillig.

Deze spionnen doen zich voor als "vrome mensen" staat er; ze zijn incognito, zouden we zeggen; zo aan de buitenkant is niet te zien, dat ze kwade bedoelingen hebben.

En de kwade bedoeling, die ze in de zin hebben, staat er gewoon bij genoemd: Deze uiterlijke vromen wilden Jezus overleveren in handen van de stadhouder.

En op dit moment proberen ze dat nog met list, en nog niet met geweld. Korte tijd later zal er wel geweld aan te pas komen, om Jezus gevangen te nemen. Maar nu proberen ze Hem nog met arglistigheid te pakken te nemen; ze willen het zover laten komen, dat deze Messias voor schut staat voor de mensen, zodat ook de mensen van de straat zullen zeggen, dat Hij een bedrieger en verrader is, een valse profeet. En dan kunnen ze Hem uit de weg ruimen.

We merken de arglistigheid al meteen aan het begin. Spionnen beginnen eerst met een vriendelijke inleiding: Rabbi zeggen ze, we weten dat u geen aanzien des persoons hebt, en dat u de waarheid van God wilt verkondigen. Ze beginnen eerst wat te slijmen, zouden wij zeggen.

Maar dan komt de strikvraag: Is het ons toegestaan, de keizer belasting te betalen, of niet? De vraag die ze eigenlijk stellen is een andere, maar de formulering is weer wat vriendelijker. Eigenlijk willen ze gewoon weten: Kunnen we weigeren om belasting te betalen. Hebben we de vrijheid om geen belasting te betalen? Dat is hun eigenlijke vraag.

Jezus merkt hun arglistigheid, lezen we dan, en zoals wel vaker, antwoordt Jezus eerst met een wedervraag. Eerst reageert hij wat heftig, met de woorden: "Wat brengt gij mij in verzoeking!" Deze woorden vinden we wel in de statenvertaling, maar niet in de NBG vreemd genoeg. "Wat brengt gij mij in verzoeking." M.a.w. waarmee

wil je me nu weer klem zetten.

"Laat me een schelling zien," zegt Jezus. Dat is eigenlijk ook een strikvraag. Want deze joodse spionnen, zoals alle joden, schaamden zich ervoor, dat ze romeins geld bij zich moesten hebben, om goederen te betalen. En jullie weten wellicht, dat betaling in de tempel alleen verricht mochten worden met joodse munten, en beslist niet met romeinse. En dat zij nu, voor het oog van alle mensen, die romeinse munten omhoog moeten houden, daarvoor schamen ze zich toch maar. En de volgende strikvraag is: Welke beeldtenis staat er op die munt. Het is een strikvraag, want er is maar een antwoord mogelijk.

En dan komt dat beroemde vers: "Geef de keizer wat des keizers is, en Gode wat van God is." En de reactie van de spionnen is een reactie van onbegrip. Ze konden de woorden van Jezus niet vatten, staat er. En daarom zwegen ze nu maar. Dat het in dit gedeelte om een belangrijke kwestie gaat, dat kunnen we weten. Want in alle drie de evangeliën lezen we deze geschiedenis in bijna exact dezelfde bewoordingen. Waarom vinden de evangelisten juist deze gebeurtenis zo belangrijk? Omdat het hier gaat om de vraag, hoe moeten we ons gedragen tegenover de romeinse heersers.

En als we dan nog eens goed lezen, dan zien we misschien wel tot onze verbazing, dat Jezus hier een positieve waardering heeft voor de overheid. Het is op grond van dit gedeelte, dat Paulus later in zijn brieven zal zeggen, dat het goed is de overheid te gehoorzamen. Als je een overheid hebt, die zorg heeft voor haar burgers, dan moet je aan je plichten voldoen. Maar ook iedere overheid is feilbaar. Iedere overheid kan ten prooi vallen aan verraad tegenover de eigen burgers. En daarom is dit zo'n belangrijk gedeelte: Het gaat om de keuze tussen trouw en verraad. Het is of het een of het ander, ook tegenover de Here God.

Als we het hebben over het dienen van de overheid, dan hebben we het over een overheid, die rechte wegen bewandelt. Een overheid die het verdient om gehoorzaamd te worden. En dan zegt Paulus, dan moet je gewoon aan je plichten voldoen. Een overheid is echter niet zelf almachtig. Ook zij valt onder het zwaard van de Almachtige. En als de overheid afwijkt van recht en vrede, dan mogen we haar terechtwijzen en zelfs bestrijden.

Waar het Jezus om gaat, als Hij op deze manier antwoord geeft, dat is: Je moet het onderscheid weten tussen wat je aan de overheid verschuldigd bent, en wat je aan God verschuldigd bent. Maar daarbij mag je meteen weten, zegt Jezus, dat het mogelijk is, om de overheid te gehoorzamen, en toch ook gelovig verbonden te zijn met God.

Wat betekent nu dit evangelielwoord voor ons leven gemeente? Als we deze gebeurtenissen zien, met alle list en doortraptheid, dan leren we allereerst, dat het in het geloof en in ons leven gaat om eerlijkheid, om zuiverheid. Met list en bedrog maken we vijanden. Met zuiverheid dienen we recht en vrede, en dienen we de Here God.

Vanmorgen in de viering van het Heilig Avondmaal ging het ook om de zuiverheid. We hebben geprobeerd zuiver voor de geest te halen, waar het om gaat in het delen van brood en wijn. En daarbij hebben we alle gedachten en meningen, die ons daarvan af kunnen leiden even aan de kant geschoven. En we hebben tegen elkaar gezegd: Brood en wijn delen, dat is: Deel hebben aan de Opgestane Heer. Bij Hem willen we vertoeven, in Zijn verzoeking willen we Hem niet alleen laten. Bij het delen van brood en wijn, daar begint het Koninkrijk. We hebben vanmorgen ook geprobeerd om zuiver te houden, wat onze kerk leert over het avondmaal. Dat wij leven van genade, en dat een vergevende God ons wil horen en verhooren, en tenslotte dat onze blijdschap groot mag zijn, vanwege de opstanding uit de doden.

Het gaat om de zuiverheid, ook als we het hebben over de overheid. Want als de overheid recht en vrede met voeten treedt, dan zullen we haar terechtwijzen, en de overheid terug proberen te brengen bij de Bergrede. Helaas merken we vandaag de dag, dat overheden niet voor rede vatbaar zijn.

Het gaat gemeente om zuiverheid ~~tenslotte~~, als we het hebben over God. Geef, aan God, wat van God is, zegt Jezus. Daarmee vraagt Hij aan ons: Wat ben jij eigenlijk aan God verschuldigd? Dat de keizer het zijne zal hebben staat hier los van. Nu gaat het erom, wat wij God verschuldigd zijn.

Zoals we vanmorgen hoorden, dat Jezus ons vraagt bij Hem te blijven, zo vraagt God ons vanmiddag: Wat heb je mij te bieden?

Danijel

We zijn dat niet zo gewend. Want we hebben er nu juist zo vaak behoefte aan, dat wij naar God toegaan met vragen en gebeden. Vandaag is het Godzelf, die u vraagt: Wat heb jij in te brengen? En dan moeten ieder voor zichzelf proberen daar een zuiver antwoord op te geven.

Dit is een mogelijke antwoord. Dat u zult zeggen: Ja, Here God, dat kunt u wel vragen, maar ik heb de kracht niet meer, om u nog iets te bieden. Dat is een zuiver, een eerlijk antwoord. God zal die woorden horen.

Maar zelfs als je denkt, dat jij niet meer bij macht bent God iets te bieden, zelfs dan kun je dat nog biddend tot Hem zeggen. Dat heb je dan te bieden: Je gebed. Geen listige woorden, geen doortrapte vragen, nee, een eerlijk en zuiver gebed, een gebed dat recht uit je hart komt.

Als het maar een eerlijk antwoord is, dat je geeft. Van al die dingen die ons door God worden opgedragen, daarvan moet je bij jezelf afvragen: Kan ik God iets terugdoen. Als het maar een eerlijk antwoord is.

Als die verspieters uit zouden zijn op een zuivere zaak, als ze de weg van de eerlijkheid zouden bewandelen, dan zouden ze niet een listige vraag hebben gesteld. Nee, dan zouden ze Hem op Zijn woord geloofd hebben. 'Ik ben niet gekomen, om de politiek te gaan overnemen,' zegt Jezus. De macht van de overheid, ook die is onderworpen aan de macht van God de Vader.

Jezus houdt ook zijn eigen roeping zuiver. Hij is in Godsnaam gekomen, om verlorenen te redden, om verlossing en vergeving te brengen onder de mensen. Niet om in de politiek te gaan. Dat wordt dan ook bedoeld met het woord waarheid in vers 21.

Je ziet in de bijbel vaker, dat mensen die God proberen te vangen met een strikvraag, dat die zonder dat ze het doorhebben, zeggen hoe het werkelijk is, bij God en Zijn koninkrijk. Zonder dat deze spionnen het door hebben, verwoorden ze wat eigenlijk de grote taak is van Jezus van Nazaret, die zij zo graag uit de weg willen hebben.

In die vriendelijke inleiding zeggen ze immers: Rabbi, wij weten, dat Gij recht spreekt en leert, en geen aanzien des persoons kent, maar dat Gij de weg van God leert, de weg van de waarheid. En daar slaan deze verspieters, met hun kwade bedoelingen, de spijker op de kop. Jezus' taak is het, om de waarheid van God de Vader te verkondigen. Dat is de zuivere opdracht, die Hij wil volbrengen.

Wat is dan de waarheid Gods, gemeente? Over de waarheid zijn al heel wat harde en listige woorden gevallen in de kerken. Splittingen en nooglopende schisma's zijn er gekomen, doordat men het over de waarheid niet eens kon worden. Wij hoeven het over de waarheid niet eens te worden, gemeente, want de waarheid wordt ons met zoveel woorden verkondigd: Christus, de Zoon van God, is gekruisigd gestorven en begraven, en verrees uit de dood. Hij is gekomen tot vergeving van zonden, en tot verlossing van zondaren. Dat is de waarheid, en dat is voor iedereen begrijpelijk. Dat kunnen we geloven.

De Heer zelf zal de zuiverheid van de waarheid wel bewaken, dat hoeven wij niet te doen. Wat wij ons af te vragen hebben, dat is: Wat ben ik eigenlijk aan God verschuldigd?

Wat kan ik God geven op deze dag? Ik kan Hem de eer geven. Dat wij in deze schepping mogen leven, daarvoor moeten we Hem de eer geven. We kunnen eerlijk tot Hem bidden, dat zijn we Hem ook verschuldigd. Maar wat we Hem tenslotte te bieden hebben, dat is onze dankbaarheid.

Dat je 's morgens dankbaar bent voor de nieuwe dag die je gegeven wordt. Dat moet je tot God zeggen. Dat je dankbaar bent voor de zegeningen van je leven. Zeg het tegen de Here God. Dat je dankbaar bent voor de mensen om je heen. Dat wil God graag horen. Maar we vergeten het zo vaak.

Ja, de dankbaarheid voor de waarheid, de dankbaarheid voor het offer van Jezus Christus, en voor zijn opstanding, die dankbaarheid maken we vanmiddag zichtbaar, door hier opnieuw samen te zijn, in Zijn huis.

Het evangelie van deze middag en voor de komende dagen is, gemeente, dat we ons verbonden mogen weten met God, hoe ook ons leven is. Dat dat mogelijk is, dat danken we aan Jezus, Messias. Aan het eind van het lied werden de spionnen overvallen door verwondering, en ze zwegen staat er. Maar wij zullen vanmiddag niet zwijgen gemeente, nee, we zullen zingen, van dankbaarheid, en van vreugde over de blijde boodschap. Geef dan aan God, wat u Hem verschuldigd bent: Uw gebed en uw dankbaarheid. Moge de Heer u bemoedigen in uw dagelijks leven. En moge het Woord van Jezus een licht zijn op je levenspad. Want wij schamen ons niet voor het evangelie, noch voor ons geloof. In tegendeel, we zullen ervan zingen. Tot in eeuwigheid. AMEN